

האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות קי"א.

עין משפט
ג'ר מצוה

א א מיי פ"ג מהלכות
יבום כל טו סוג עין
נ טו"ש"ע א"ש"ע סומן קטו
ספ"ק יא:
ב ב מיי"ש ה"י ח יח
א סמג טו"ש"ע ט
סומן קטו ספ"ק יט:

תוספות ישנים

סיפא דאחמקן לזוק (ל)לא
מישני יפה אכל מלאכה
אחמקן חוקתא וינה דליכא
רוב דמותא לזוק דליכא
מלה נקבותא ונפלא
וזכרים מועטים ממ' כיון
דליכא חוקה מיס ר"מ
למיטוטא וי' יהושע סביר
דחוקה לא מתערעא מנה
שהא מעברת דאחמקן איכא
אכל כתיבא מודה ללא
חוקה והוי מיטוטא דמיטוטא
מנשא ולא מתערעא דמיס
למיטוטא האילי ויחא בחוקת
זקוקא וגם איכא מיטוטא
חוקתא מתערעבות כיון דאיכא
לזוקא מיטוטא מיס רבי
יהושע: (א) מיהו קשה
דלא רבי עקיבא קאמר
התם כל אינו פוטרי אלא
מיס למיטוטא א"ג' דליכא
חוקה דמיטוטא ויח' ויח' יח' יח'
לזוק כ"ח טרפות ורבינו
בבב"ב פ"י כפירוש י"ח א'
ומד' יהושע לא קשיא
ר"ל דמשי"ה לא מיס
למיטוטא כיון דליכא חוקה
דולא וזשקתן חוקה
דכתיבה וז' עקיבא חוקה
דכתיבה עיקר ורשב"ג
כוותיה וסמכא מנשא ללא
לקמי מרשב"ג (דלקמן)
(וכתיבות) לרשב"ג דמיס
כל הלללים (ע"ז מ: מ.) ללא
מיס למיטוטא אלא טעמא
משום דהתם איכא חוקה
כתיבה:

ר"ל כפירוש י"ח דהיכא
דליכא חוקה מיטוטא למיטוט.
ועי' בתוספות בברכות (דף כ)
ד"ה מלך.

תוס' חר מקבואי

(ע) ומאי ניהו זו
גורא (נתיב) ורבנן היא ולא
ר"מ ורבנן היינו טעמא
דבטמאין משום דפלאג
ופלאג הוא ועשו תינוק
כמו שיש בו דעת לשאל
לטמא הנייה ולא לשרוף
משום דפלאג ופלאג דמי.
ומיהו לישנא דאמר לרבנן
כמאן דליתא דמי לא
דייק שפיר דהא לרבנן
נמי אמרי' סמוך מיעוטא
אחוקה כמה דאמר לר"מ
אלא ה"ק דלרבנן דלא
חיישי' בעלמא למיעוטא
לא אילי האי מיעוטא
לצרפא עם החוקה ולטהר
את הנייה משום דאין
לתינוק דעת לשאל אלא
מיעיקרא כמאן דליתא דמי
שיש בו דעת לתינוק כמי
ששוי' בדיעת לתינוק
(ומש"ה) טמאה הנייה
אבל לשרוף לא הכי
אמרו רבנן סמוך מיעוטא
ופלאג. אמר הר"ל פלאג
הוא לחומר אבל
לקולא לא. ולעולם לזכר
הכי טמאה הנייה לא
מיעוטא סמוך מיעוטא
אחוקה לקולא ומשום האי
טעמא עשו לתינוק כדברי
שיש בו דעת לשאל
משום דרובא חוקה רובא
עדיף. אבל אין שורפין
את הנייה לחומר אמרו'

סמוך מיעוטא אחוקה וה"ל פלאג ופלאג כיון דאין דעת לשאל אין שורפין. ויניל לעולם רבנן לא אמרי' סמוך מיעוטא
אחוקה בחד מיעוטא כהנייה דמיסא אבל בחד מיעוטא אמרי' סמוך מיעוטא אחוקה ובמתני' איכא תרי מיעוטא דמפילות
ומיעוטא דאין מתערבות. וה"ר אלפס שכתב המשנה הזאת נ"ו סמך על הפירוש הזה. דמתני' איכא רבנן נמי היא ורבנן
האי גאון פ"י ג"כ דמתני' ד"ה היא אלא רבנן ס"ל דרובא חוקה כי הדין ניהו ור"מ ס"ל דחוקה לא עדיף כורא ומיהו כיון
דחיישין למיעוטא סמוך מיעוטא אחוקה וה"ל פלאג ופלאג. והוא דמיעוטא מתערעא בצד העיסא איכא אלא מתערעא
רבינו האי וי' ולשני' דחיישין. ואין דוגמא האשה שכתב מ"מיה' ואמרו כמי בעלה ודמ' ח"מ סי' א' אינה נאמרת וחיישין
לדבריה וחולצת ולא מתייבמת דוקא בגרושה או שאמרה אני והוא היינו במערה לא האו הכי אינה חולצת דחיישי' דלמא אתו

האשה יצתה מליאה חוששת. אע"ג דליכא חוקה דמסייע לרובא
דנקבות ומפילות חוששת ליתרע ליה חוקה שיתע
מליאה: אב"ל צרה אחריתי לא חיישין. מהימור לזון דהיא
לרמה דייק דהיא לרמה משמע ליה שהזרה עלמנה מעוברת ולא
משמע ליה אחרת אים נשא:

אמאי צרה אחר רוב גנים ב"ו.

וה"מ דמתן לעיל באדך
פירקין (דף קי"א:) יתן לי זן במד"ה
מת זעלי ואח"כ מת זני למא אינה
נאמנת במגו שהיתה יכולה לומר
עדמין זני קיים וסמכין ארוב נשים
שמתעברות ויולדות וי"ל דמייירי כגון
שש שני עדים שאומרים שניהם ממו
דהשתא אינה יכולה לומר עדמין זני
קיים: רבי מאיר היא. וה"מ
אמאי לא מוקי לה נמי כרבנן וכי
אזלי רבנן זנת רובא היינו דללא
תלי במעשה אכל דתלי במעשה לא
אזלי. זנת רובא דכה"ג משני זפ"ג
דזכורות (דף כ. ושם) דהכא
י' כרבה דלית ליה הוה שנייה ר"מ
אין חשבו תלי במעשה אלא ממילא
הוא צא שאדם נוקק לאשמו:

בגון מ' הנויות וסנהדרין ב"ו.

מינה היכי פליג ר"מ והכתיב
אחרי רבים להטות ועוד היכא אשכחן
פלגי ר"מ ורבנן זנת' הנויות הא'
לא אשכחן דפליגי אלא בטקן וקטנה
ושמא לאו דוקא נקט ט' הנויות
וסנהדרין אלא כגון מיעוטא דפליגי
חולין (דף י"ב.) וזמנ' ע"ז (דף מ:).
[עי' תוספות בברכות יט: ד"ה ברוכא].

מחזורתא מתני' ר"מ היא.

דחייס למיעוטא מיהו
אין לא קי"ל כר"מ אלא דף גב דלתי
סממא דמתני' כר"מ ח"כ דחייס
למיעוטא [אפ"ה] לא קי"ל כוותיה
מדאמר זפ"ק דחולין (דף י"א: ושם) ור'
מאיר היכי אכיל צירא משמע דאין
שפיר אכילין וקשה דצפיק הלוקח
בהמה (בברכות כד. ושם) פסיק ר' יוחנן
כרשב"ג דלמר זלוקח בהמה מניקה
מן העודד כוכדיס דפטורה מן
הצבורה כשנה כרוך אחריה משום
דלא מרחמא אכ"כ ילדה אכל מטעמא
דחלז לא מיפטרע אע"ג לרוב
בהמות אין חולצות אכ"כ יולדות
אלמא חיישין למיעוטא אע"ג דליכא
חזקה בהדי מיעוטא דלי אמרת אוקי
בהמה בחזקת שלא ילדה ארצה
העמד הולד בחזקת שאין קדוש
בזכורה שהיה חולין צמעי אמו וש' לומר דר'
יוחנן לא פסיק כוותיה אלא ח"כ דלא מרחמא אלא ח"כ
שהיה לה חלז קודם לידה דהיא לא מיפטרע מטעם חלז
ואפשר דרשב"ג סבר חלז פטור (א) והשתא אחי
שפיר דמשכחת רבן שמעון
זן גמליאל ללא חייס למיעוטא צריש פרק כל הלללים
(ע"ז דף מ: ושם) דלא גזר שאר מקומות אטו אותו
מקום כדגור רבי מאיר התם וקאמר נמי רשב"ג כל
מלות שהחוקין צם כותים כו' אלמא לא חייס למיעוט
ורבי יוחנן נמי אכיל משחיתות כותים ומיהו
מכותים אין להציא ראייה דמשום דאחד רשע
אין להחזיק כולם רשעים אכל זפ" עשרה יוחסין
(קדושין דף פ. ושם) גבי שני זכרים אין
צפן דעת לישאל ועשאו כו' משמע דסבר רבי
יוחנן נמי כרבנן דרבי מאיר והא דלמר רבי
יוחנן צס"פ אין מעמידין (ע"ז דף ט:)
למעוטי מוריס וגבינות בית אונייקא
וסתמא כרבי מאיר התם הוי סתם ואח"כ
מתלווק צריש כל הלללים (שם דף קל. ושם)
כל ששה לן יום בודס אינו נפל הא לא
עשיקא שפיקא הוי אפילו נפל מן הגג או
כלנו ארי צפרק רבי אליעזר דמילה (שם
דף קל. ושם) וקיימא לן התם כוותיה אע"ג
דרוב אינס נפלים וכן מוך ח' ימים
צבהמה אסר התם ולא אזלינן זנת רובא
התם משום שלא יכא להקל צעורה והצריכה
חליפה צמת תוך שלשים ולא רצו
לסמוך על הרוב להחמיר לשוק צלא חליפה
שלא יאמרו העולם שפיקא ומת ויצא ליה
לעו וקלקול ולכן גם לענין צצילות
פטור שלא יכא להקל צעורה ועוד דכלאו
הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה כרבני
התיקל צאכל ואסרו כמו כן צבהמה
דגורו צבהמה אטו אדם דלי לא הא לא
קיימא הא אי נמי אסרו צבהמה צצירא
שמא יכא להחמיר צחולה שיהא קרוב
לפיקא ומת ואח"כ ולר"מ דחייס למיעוט
מיה"מ אפילו היכא דליכא חזקה
צבהמה אלא מדרבנן הוה אחי שפיר וש'
לומר דללא חיישין כה"ג למיעוט
דלס ח"מ חוסק כל רשע מן החוקין
אע"ג דגבי כותים ר"מ על כולם משום
מיעוט מתקלקלו כדלמר זפ"ק דחולין
(דף י.) שאני כותים לאומה אחרת
אין וזן ונהנין צננות כישאל: רישא
דאחוקה לייבום תתייבם. דסקלקא
דעמך השתא כמו דחוקה לשוק מהני
חזקה לייבום מיעוט דמפילות ותתייבם:

האשה שהלכה צרתה

ובעלה למיה' ובאי עדים
וא"ל מת בעלה היא לא
תנשא ולא תתייבם עד
שתרע שמה מעוברת מנה
צרתה. היתה לה חמות
אינה חוששת. פירוש
שהיתה לה חמות במיה'
אינה חוששת אינה חוששת
לה בניס דחוקה ליבום
אלא הרי היא בחזקת
שעומדת לשוק ומותרת
להנשא לעלמא יצאת
מליאה חוששת ר' יהושע
אומר אינה חוששת.
גריס' בגמ' בשלמא יבומי
לא דלמא מעברא יבומי
פגע באיסור אשת אח
דאורייתא אלא לא תנשא
אמאי הלך אחר הרוב
נשים ורוב נשים מתעברות
ויולדות (ומיעוטא מפילות
סמוך מיעוטא דמפילות
למחצה דנקבות והו"ל
זכרים מיעוטא ואי ר"מ
אמאי [אינה חוששת]
ליחוש אסקא רבה רישא
חזקה ליבום ורובא לשוק
וחוקה לא עדיף מרובא
ואיחיי מיעוטא דמפילות
ונסמך אחוקה וה"ל
פלאג ופלאג ולא תנשא
ולא תתייבם סיפא חוקה
לשוק ורובא לשוק חוקה
[זכרים] מיעוטא דמיעוטא
ולמיעוטא דמיעוטא לא
חייש ר"מ. איכא דמפ'
אליבא דר"מ מוקי מתני'
דאילו לרבנן מיעוטא
כמאן דליתא דמי ולא
אמרי' סמוך מיעוטא
אחוקה אמר דמי
מיעוטא כמאן דליתא דמי
ורובא וחוקה רובא עדיף
ומותרת לעלמא. ולפי
הפירוש הזה האי מתני'
דלא כהלכתא היא כיון
דקי"ל כרבנן דליק חיישי'
למיעוטא מותרת לינשא.
וכי מעיינת בה שפיר ליתא
להאי פי' דאי ר"מ היא
ולא רבנן למה לי למימר
איחיי מפילות וסמוך אחוקה
והו"ל פלאג ופלאג כיון דאין
דעת לשאל אין שורפין. ויניל
לעולם רבנן לא אמרי' סמוך
מיעוטא אחוקה ובמתני' איכא
תרי מיעוטא דמפילות ומיעוטא
דאין מתערבות. וה"ר אלפס
שכתב המשנה הזאת נ"ו סמך
על הפירוש הזה. דמתני' איכא
רבנן נמי היא ורבנן האי גאון
פ"י ג"כ דמתני' ד"ה היא אלא
רבנן ס"ל דרובא חוקה כי הדין
ניהו ור"מ ס"ל דחוקה לא עדיף
כורא ומיהו כיון דחיישין
למיעוטא סמוך מיעוטא
אחוקה וה"ל פלאג ופלאג.
והוא דמיעוטא מתערעא בצד
העיסא איכא אלא מתערעא
רבינו האי וי' ולשני' דחיישין.
ואין דוגמא האשה שכתב
מ"מיה' ואמרו כמי בעלה ודמ'
ח"מ סי' א' אינה נאמרת
וחיישין לדבריה וחולצת ולא
מתייבמת דוקא בגרושה או
שאמרה אני והוא היינו במערה
לא האו הכי אינה חולצת דחיישי'
דלמא אתו

ולא רבנן למה לי למימר איחיי מפילות וסמוך אחוקה והו"ל פלאג ופלאג כיון דאין דעת לשאל אין שורפין. ויניל לעולם רבנן לא אמרי' סמוך מיעוטא אחוקה
ובמתני' איכא תרי מיעוטא דמפילות ומיעוטא דאין מתערבות. וה"ר אלפס שכתב המשנה הזאת נ"ו סמך על הפירוש הזה. דמתני' איכא רבנן נמי היא ורבנן
האי גאון פ"י ג"כ דמתני' ד"ה היא אלא רבנן ס"ל דרובא חוקה כי הדין ניהו ור"מ ס"ל דחוקה לא עדיף כורא ומיהו כיון דחיישין למיעוטא סמוך מיעוטא
אחוקה וה"ל פלאג ופלאג. והוא דמיעוטא מתערעא בצד העיסא איכא אלא מתערעא רבינו האי וי' ולשני' דחיישין. ואין דוגמא האשה שכתב מ"מיה' ואמרו
כמי בעלה ודמ' ח"מ סי' א' אינה נאמרת וחיישין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת דוקא בגרושה או שאמרה אני והוא היינו במערה לא האו הכי אינה חולצת דחיישי'
דלמא אתו

האשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים
ובאמר לה מת בעליך לא
תנשא ולא תתייבם עד שתרע שמה מעוברת
היא צרתה ה"ה היתה לה חמות אינה חוששת
יצתה מליאה חוששת רבי יהושע אומר אינה
חוששת: גמ' מאי היא צרתה הא קמ"ל
להא צרה הוא דחיישין אבל צרה אחריתי
לא חיישין: לא תנשא ולא תתייבם וכו':
בשלמא יבומי לא דדלמא מיעברא וקפנעה
באשת אח דאורייתא אלא לא תנשא אמאי
הלך אחר רוב נשים ורוב נשים מתעברות
ויולדות לימא ר"מ היא דחייש למיעוטא
אפילו תימא רבנן כי אזלי רבנן בתר רובא
רובא דאיתיה קמן כגון תשע הנויות וסנהדרין
אבל רובא דליתיה קמן לא אזלי רבנן בתר
רובא והרי קמן וקטנה דרובא דליתא קמן
היא ואזלי רבנן בתר רובא דתניא קמן
וקטנה לא חולצין ולא מייבמין דברי ר' מאיר
אמרו לו לר' מאיר יפה אמרת שאין חולצין
אי"ש כתיב בפרשה ו' ומקשינן אשה לאיש
אלא מה טעם אין מייבמין אמר להם קמן
שמא ימצא סרים קטנה שמא תמצא
אילנות ונמצאו פוגעים בערוה ורבנן סברי
זיל בתר רובא דקטנים ורוב קטנים לאו
סריס' נינהו זיל בתר רוב קטנות ורוב
קטנות לאו אילנות נינהו אלא מחזורתא
מתניתין רבי מאיר היא במאי אוקימתא
בר' מאיר אימא סיפא היתה לה חמות אינה
חוששת אמאי הלך אחר רוב נשים ורוב
נשים מתעברות ויולדות מיעוטא מפילות וכל
היולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות
סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות
והווי ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא
כיון דאחוקה לשוק לא חייש רישא
דאחוקה לייבום תתייבם אמר רב נחמן
אמר רבה בר אבוב רישא דאיסור
כרת חששו סיפא דאיסור לאו לא
חששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא
כרת מה לי איסור לאו אלא אמר רבא

האשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים

ובאמר לה מת בעליך לא תנשא ולא תתייבם עד שתרע שמה מעוברת היא צרתה ה"ה היתה לה חמות אינה חוששת יצתה מליאה חוששת רבי יהושע אומר אינה חוששת: גמ' מאי היא צרתה הא קמ"ל להא צרה הוא דחיישין אבל צרה אחריתי לא חיישין: לא תנשא ולא תתייבם וכו': בשלמא יבומי לא דדלמא מיעברא וקפנעה באשת אח דאורייתא אלא לא תנשא אמאי הלך אחר רוב נשים ורוב נשים מתעברות ויולדות לימא ר"מ היא דחייש למיעוטא אפילו תימא רבנן כי אזלי רבנן בתר רובא רובא דאיתיה קמן כגון תשע הנויות וסנהדרין אבל רובא דליתיה קמן לא אזלי רבנן בתר רובא והרי קמן וקטנה דרובא דליתא קמן היא ואזלי רבנן בתר רובא דתניא קמן וקטנה לא חולצין ולא מייבמין דברי ר' מאיר אמרו לו לר' מאיר יפה אמרת שאין חולצין אי"ש כתיב בפרשה ו' ומקשינן אשה לאיש אלא מה טעם אין מייבמין אמר להם קמן שמא ימצא סרים קטנה שמא תמצא אילנות ונמצאו פוגעים בערוה ורבנן סברי זיל בתר רובא דקטנים ורוב קטנים לאו סריס' נינהו זיל בתר רוב קטנות ורוב קטנות לאו אילנות נינהו אלא מחזורתא מתניתין רבי מאיר היא במאי אוקימתא בר' מאיר אימא סיפא היתה לה חמות אינה חוששת אמאי הלך אחר רוב נשים ורוב נשים מתעברות ויולדות מיעוטא מפילות וכל היולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא כיון דאחוקה לשוק לא חייש רישא דאחוקה לייבום תתייבם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב רישא דאיסור כרת חששו סיפא דאיסור לאו לא חששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא כרת מה לי איסור לאו אלא אמר רבא

האשה שהלכה צרתה

ובעלה למיה' ובאי עדים
וא"ל מת בעלה היא לא
תנשא ולא תתייבם עד
שתרע שמה מעוברת מנה
צרתה. היתה לה חמות
אינה חוששת. פירוש
שהיתה לה חמות במיה'
אינה חוששת אינה חוששת
לה בניס דחוקה ליבום
אלא הרי היא בחזקת
שעומדת לשוק ומותרת
להנשא לעלמא יצאת
מליאה חוששת ר' יהושע
אומר אינה חוששת.
גריס' בגמ' בשלמא יבומי
לא דלמא מעברא יבומי
פגע באיסור אשת אח
דאורייתא אלא לא תנשא
אמאי הלך אחר הרוב
נשים ורוב נשים מתעברות
ויולדות (ומיעוטא מפילות
סמוך מיעוטא דמפילות
למחצה דנקבות והו"ל
זכרים מיעוטא ואי ר"מ
אמאי [אינה חוששת]
ליחוש אסקא רבה רישא
חזקה ליבום ורובא לשוק
וחוקה לא עדיף מרובא
ואיחיי מיעוטא דמפילות
ונסמך אחוקה וה"ל
פלאג ופלאג ולא תנשא
ולא תתייבם סיפא חוקה
לשוק ורובא לשוק חוקה
[זכרים] מיעוטא דמיעוטא
ולמיעוטא דמיעוטא לא
חייש ר"מ. איכא דמפ'
אליבא דר"מ מוקי מתני'
דאילו לרבנן מיעוטא
כמאן דליתא דמי ולא
אמרי' סמוך מיעוטא
אחוקה אמר דמי
מיעוטא כמאן דליתא דמי
ורובא וחוקה רובא עדיף
ומותרת לעלמא. ולפי
הפירוש הזה האי מתני'
דלא כהלכתא היא כיון
דקי"ל כרבנן דליק חיישי'
למיעוטא מותרת לינשא.
וכי מעיינת בה שפיר ליתא
להאי פי' דאי ר"מ היא
ולא רבנן למה לי למימר
איחיי מפילות וסמוך אחוקה
והו"ל פלאג ופלאג כיון דאין
דעת לשאל אין שורפין. ויניל
לעולם רבנן לא אמרי' סמוך
מיעוטא אחוקה ובמתני' איכא
תרי מיעוטא דמפילות ומיעוטא
דאין מתערבות. וה"ר אלפס
שכתב המשנה הזאת נ"ו סמך
על הפירוש הזה. דמתני' איכא
רבנן נמי היא ורבנן האי גאון
פ"י ג"כ דמתני' ד"ה היא אלא
רבנן ס"ל דרובא חוקה כי הדין
ניהו ור"מ ס"ל דחוקה לא עדיף
כורא ומיהו כיון דחיישין
למיעוטא סמוך מיעוטא
אחוקה וה"ל פלאג ופלאג.
והוא דמיעוטא מתערעא בצד
העיסא איכא אלא מתערעא
רבינו האי וי' ולשני' דחיישין.
ואין דוגמא האשה שכתב
מ"מיה' ואמרו כמי בעלה ודמ'
ח"מ סי' א' אינה נאמרת
וחיישין לדבריה וחולצת ולא
מתייבמת דוקא בגרושה או
שאמרה אני והוא היינו במערה
לא האו הכי אינה חולצת דחיישי'
דלמא אתו

ולא רבנן למה לי למימר איחיי מפילות וסמוך אחוקה והו"ל פלאג ופלאג כיון דאין דעת לשאל אין שורפין. ויניל לעולם רבנן לא אמרי' סמוך מיעוטא אחוקה
ובמתני' איכא תרי מיעוטא דמפילות ומיעוטא דאין מתערבות. וה"ר אלפס שכתב המשנה הזאת נ"ו סמך על הפירוש הזה. דמתני' איכא רבנן נמי היא ורבנן
האי גאון פ"י ג"כ דמתני' ד"ה היא אלא רבנן ס"ל דרובא חוקה כי הדין ניהו ור"מ ס"ל דחוקה לא עדיף כורא ומיהו כיון דחיישין למיעוטא סמוך מיעוטא
אחוקה וה"ל פלאג ופלאג. והוא דמיעוטא מתערעא בצד העיסא איכא אלא מתערעא רבינו האי וי' ולשני' דחיישין. ואין דוגמא האשה שכתב מ"מיה' ואמרו
כמי בעלה ודמ' ח"מ סי' א' אינה נאמרת וחיישין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת דוקא בגרושה או שאמרה אני והוא היינו במערה לא האו הכי אינה חולצת דחיישי'
דלמא אתו

(א) לעיל ל"ג. (ב) בברכות כ"ג;
(ג) לעיל פ"ג יעוין ז'
בברכות י"ז: מ"ג: ע"ז ל'
מ: חולין ו' א': מ"ג: נדה ל'
מ"ח. (ד) בברכות י"ט: חולין
י"א. (ה) לעיל פ"ג: ד"ה ל"ג:
בברכות ו' (ו) (ז) לעיל פ"ג:
ק"ה: (ח) בברכות כ"ג:
(ט) לעיל פ"ג. ע"ש. (י) (י"ג) כ"ה.
(י"ד) לעיל פ"ג. ע"ש.

גליון הש"ס

גמ' מה לי איסור ברת.
עי' קדושין ד' ע"א מדיה'
ועי' תוס' ד' ע"ג מדיה'
אם הקלו ועי' לעיל קד'
ע"א ועי' מנחות ג' ע"ג
מדיה' אין מתמליין:

הגהות מהר"ב

ר"ש ד"ה מה לי איסור
כו' לאו היתקנה דבענין היא
בדבר המורה. וי"ב ע"י לעיל
פ"ג ע"א ובמ"ל פ"א מהל'
יו"ט הליו' וכו'. ע"ז ע"ג
מ"א פ"י כ"ה דף י"ג ע"ג
ועי' ועי' שו"ת מה"ר"ד סוף
פ"י ר"י:

מוסף רש"י

הובא בגמ' דקודם

תוס' חר מקבואי

(ע) ומאי ניהו זו
גורא (נתיב) ורבנן היא ולא
ר"מ ורבנן היינו טעמא
דבטמאין משום דפלאג
ופלאג הוא ועשו תינוק
כמו שיש בו דעת לשאל
לטמא הנייה ולא לשרוף
משום דפלאג ופלאג דמי.
ומיהו לישנא דאמר לרבנן
כמאן דליתא דמי לא
דייק שפיר דהא לרבנן
נמי אמרי' סמוך מיעוטא
אחוקה כמה דאמר לר"מ
אלא ה"ק דלרבנן דלא
חיישי' בעלמא למיעוטא
לא אילי האי מיעוטא
לצרפא עם החוקה ולטהר
את הנייה משום דאין
לתינוק דעת לשאל אלא
מיעיקרא כמאן דליתא דמי
שיש בו דעת לתינוק כמי
ששוי' בדיעת לתינוק
(ומש"ה) טמאה הנייה
אבל לשרוף לא הכי
אמרו רבנן סמוך מיעוטא
ופלאג. אמר הר"ל פלאג
הוא לחומר אבל
לקולא לא. ולעולם לזכר
הכי טמאה הנייה לא
מיעוטא סמוך מיעוטא
אחוקה לקולא ומשום האי
טעמא עשו לתינוק כדברי
שיש בו דעת לשאל
משום דרובא חוקה רובא
עדיף. אבל אין שורפין
את הנייה לחומר אמרו'

ולא רבנן למה לי למימר איחיי מפילות וסמוך אחוקה והו"ל פלאג ופלאג כיון דאין דעת לשאל אין שורפין. ויניל לעולם רבנן לא אמרי' סמוך מיעוטא אחוקה
ובמתני' איכא תרי מיעוטא דמפילות ומיעוטא דאין מתערבות. וה"ר אלפס שכתב המשנה הזאת נ"ו סמך על הפירוש הזה. דמתני' איכא רבנן נמי היא ורבנן
האי גאון פ"י ג"כ דמתני' ד"ה היא אלא רבנן ס"ל דרובא חוקה כי הדין ניהו ור"מ ס"ל דחוקה לא עדיף כורא ומיהו כיון דחיישין למיעוטא סמוך מיעוטא
אחוקה וה"ל פלאג ופלאג. והוא דמיעוטא מתערעא בצד העיסא איכא אלא מתערעא רבינו האי וי' ולשני' דחיישין. ואין דוגמא האשה שכתב מ"מיה' ואמרו
כמי בעלה ודמ' ח"מ סי' א' אינה נאמרת וחיישין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת דוקא בגרושה או שאמרה אני והוא היינו במערה לא האו הכי אינה חולצת דחיישי'
דלמא אתו